

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 5. lutego 1898.

Treść: (M 20—25.) 20. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie. — 21. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodzi. — 22. Obwieszczenie o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcji firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu. — 23. Rozporządzenie, tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Fürth (w Bawarii) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, jako upoważnione do ekspedyowania roślin. — 24. Obwieszczenie o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego. — 24. Rozporządzenie, tyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzania, należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności.

20.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. stycznia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie.

Komora pomocnicza I. klasy w Budwie upoważniona jest do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131 i towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 a i b a to wszystkich tych towarów w ilościach aż do 10 kilogramów.

Böhm r. w.

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. stycznia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodzi.

Komora pomocnicza I. klasy w Lodzi upoważniona jest do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131 i towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 a i b a to wszystkich tych towarów w ilościach aż do 10 kilogramów.

Böhm r. w.

22.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. stycznia 1898,

o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcji firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, powiadają się do wiadomości publicznej następujące przepisy w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka konstrukcji firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu, przez Komisję główną miar i wag uchwalone a co się tyczy opłat, przez Ministerstwo handlu zatwierdzone.

Koerber r. w.

Przepisy

w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcji firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu.

Przyrząd ten składa się z naczynia walcowego A (fig. 1 i fig. 3) zrobionego z białej blachy, do którego wlewa się mleko a które u górnego brzegu ma wylew czyli tak zwany dziób.

Ponad górnym brzegiem tego naczynia, w kierunku średnicy prostopadłej do średnicy wylewu, rozpięty jest kabłak kolisty *B* w taki sposób, że oba

Fig. 1

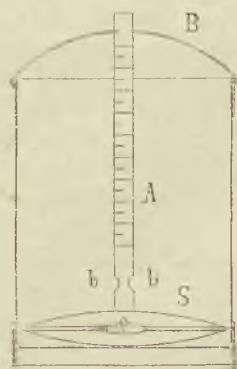
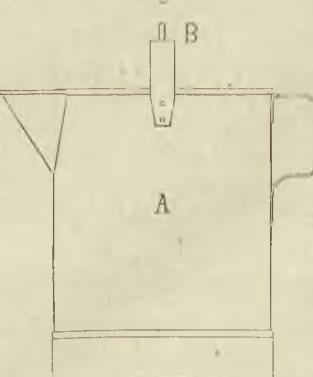
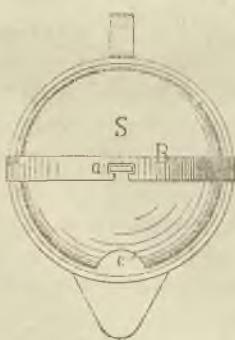

Fig. 3

jego końce zachodzą na górną obręcz naczynia i przytwierdzone są do ściany naczynia po obu stronach dwoma nitami. W najwyższym punkcie kabłaka *B*, a więc ponad środkiem naczynia znajduje się wykroj *a* w kształcie uwidocznionym na figurze 2, w który wchodzi pręt (kierownica) przytwierdzony pionowo do płynaka 5 a to w środku jego górnej powierzchni.

Fig. 2

Kierownica opatrzona jest w pobliżu miejsca wyłobkowanego po obu stronach wcięciem ułatwiającym wydobycie płynaka dla oczyszczenia naczynia.

Również płynak opatrzony jest zacięciem lub wcięciem przy *c*, ażeby naczynie dało się jak najszyczej napełnić.

Mleko, wlewane do naczynia, podnosi płynak a górny brzeg wykroju *a*, znajdującego się w kabłaku *B*, wskazuje na podziałce przytwierdzonej do kierownicy ilość litrów wlanego mleka.

Przyrządy takie wszelkiej wielkości od 5 aż do 100 litrów przyjmowane będą do sprawdzania i ocechowania według następujących postanowień:

1. Średnica naczynia na 5 aż do 10 litrów powinna wynosić nie więcej jak 280 milimetrów: średnica naczynia na przeszło 10 aż do 30 litrów, nie więcej jak 370 milimetrów, a średnica naczynia na przeszło 30 aż do 100 litrów, nie więcej jak 500 milimetrów.

Najwyższa kreska podziałki powinna wynosić nie mniejszej ilości całych litrów mleka, po których wlaniu płynak podnosi się z dna i zaczyna swobodnie pływać.

Od tej kreski, która oznaczona być powinna odpowiednią cyfrą i wyrazem „litry” zaczyna się podział litrowy.

2. Poszczególne kreski podziałki 1 litrowi odpowiadające, powinny być oznaczone wyraźnymi cyframi.

3. Odstępy litrowe podziałki powinny być podzielone w przyrządach na 5 aż do 10 litrów na pięć części litra, w przyrządach zaś na przeszło 10 aż do 30 litrów na półlitry.

4. Ponad pierwszą kreską podziałki powinna być poprowadzona po obu stronach kierownicy kreska, która wtedy, gdy naczynie jest puste, schodzi się z górnym brzegiem wykroju, znajdującego się w kabłaku.

5. Na ścianie naczynia powinna być przylutowana płyta metalowa, której połączenie ze ścianą naczynia ubezpieczone być ma ocechowaniem na dwóch kroplach cynowych. Na płycie tej powinny być wybite lub wycisnięte następujące oznaczenia:

a) „Przyrząd do mierzenia mleka z podziałką i płynakiem, mieszczący w sobie aż do . . L”, tudzież nazwisko fabrykanta,

b) „Czytać od górnego brzegu kabłaka.”

c) Numer bieżący wyrobu, który zresztą podać należy także na górnym końcu podziałki.

d) Pionową odległość najwyższego punktu kabłaka od dna naczynia wyrażoną w milimetrach.

Inne własności.

6. Blacha powinna być dostatecznej grubości a brzegi naczynia górny i dolny powinny być wzmacnione obręczami odpowiedniej szerokości.

7. Dno naczynia powinno być doskonale równe i wzmacnione dwiema szynami żelaznymi ustawionymi sztorcem pod kątem prostym. Dalsze wzmacnienia, mianowicie ściany naczynia obręczą i szpągami są dozwolone.

8. Kabłęk powinien być zrobiony z żelaza płaskiego 30 milimetrów szerokiego a 4 aż do 5 milimetrów grubego.

9. Kierownica zrobiona być powinna także z płaskiego żelaza mającego najmniej 25 milimetrów szerokości a 3 aż do 4 milimetrów grubości i powinna być równie jak kabłęk cyną rafinowaną pobielona.

10. Naczynie przyrządów mieszczących w sobie aż do 10 litrów, opatrzone być powinno jedną rękojęcią, większe przyrządy powinny mieć dwie rękojęcie.

Granice błędów.

Podziałkę przyrządu sprawdzać należy według instrukcji, cechuje się zaś tylko w tym razie, jeżeli w wielkości części podziałki po sobie następujących, nie okazują się różnice łatwo dostrzędz się dające a zboczenia badanych kresek podziałowych nie są od właściwej wartości, ani większe ani mniejsze od następujących wielkości:

Co do kresek od	5 aż do	15 litrów . . .	0·3 litra
" "	" 15 "	25 "	0·4 "
" "	" 25 "	35 "	0·5 "
" "	" 35 "	45 "	0·6 "
" "	" 45 "	55 "	0·7 "
" "	" 55 "	65 "	0·8 "
" "	" 65 "	75 "	0·9 "
" "	" 75 "	100 "	1 litr.

Cechowanie.

Cechuje się na podziałce tuż przy pierwszej i ostatniej kresce podziałowej z dołożeniem liczby roku w tem ostatnim miejscu, tudzież w dwóch miejscach połączenia tarczy metalowej z ścianą naczynia z przydaniem liczby roku i na dnie w miejscach spojenia onegoż ze ścianą naczynia.

Jeżeli wylew lub dziób nie jest zrobiony przez wygięcie samejże ściany naczynia lecz tylko przyutowany lub przynitowany do niej, połączenie wylewu z ścianą naczynia zabezpieczyć należy ocechowaniem przynajmniej w dwóch miejscach.

W dotyczących miejscach powinny znajdować się krople cynowe do wyciśnięcia cech.

Opłaty za sprawdzenie i cechowanie.

Liczy się następujące opłaty:

A. Za sprawdzenie i cechowanie od każdych 5 litrów 10 c.

B. Za sprawdzenie bez cechowania: połowę opłaty według A przypadającej.

Świadectwo sprawdzenia.

Świadectwa sprawdzenia wystawiają się według następującego formularza:

Świadectwo sprawdzenia Nr. tyczące się przyrządu do mierzenia mleka.

Dla pana w sprawdzony i ocechowany został przyrząd do mierzenia mleka oznaczony Nr., w którym części podziałki obejmują od . . . litrów aż do . . . litrów, przekonano się bowiem, że podziałki nie przekraczają dozwolonej granicy błędów; opłatę policzono według taryfy w kwocie zł. c.

W przyrządzie tym odległość pionowa najwyższe punktu kabłaka od dna naczynia wynosi milimetrów.

Urząd miar i wag w dnia

(Pieczęć.) (Podpis wadmistrza.)

Wiedeń, dnia 13. grudnia 1897.

C. k. Komisja główna miar i wag:
Tinter r. w.

23.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 22. stycznia 1898,
tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Furth (w Bawarii) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, jako upoważnione do ekspedyowania roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przynoszeniu mszycy winnej (Phylloxera vastatrix) zalicza się także c. k. Komorę pomocniczą I. klasy w Furth (w Bawarii) do tych komor, które w załączce do rzeczonego rozporządzenia, uwaga lit. a wymienione są jako upoważnione do ekspedyowania roślin.

Gautsch r. w.

Böhm r. w.

Bylandt r. w.

Koerber r. w.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,
o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, po-

daje się do wiadomości publicznej zamieszczony poniżej Dodatek do przepisów, tyczących się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117) przez c. k. Komisę główną miar i wag uchwalony.

Koerber r. w.

Dodatek

do przepisów, tyczących się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117).

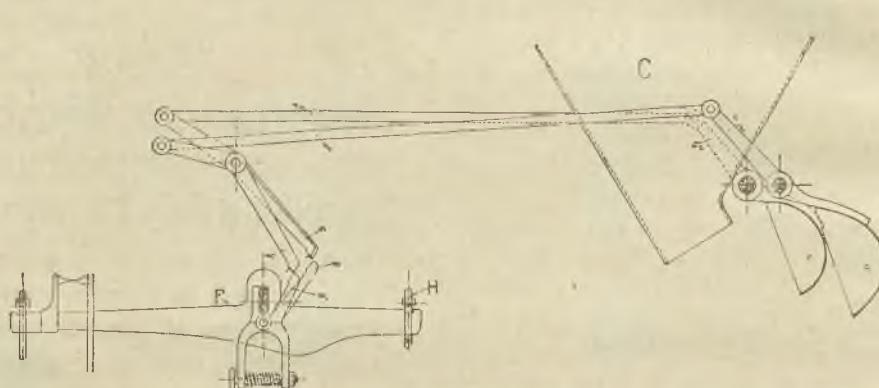
Wagi automatyczne do ważenia ziarna drobnego (systemu C. Schembera i synów) przyjmowane

będą do sprawdzania i cechowania także wtedy, gdy niema przegubowego przedłużenia H_1 cięgara H łącznie z drążkiem L i jego wałem, na którym osadzone są klamki m i m_1 i te ostatnie klamki umieszczone są bezpośrednio na osi drążka wagowego F (porównaj figury dołączone do obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117, z figurą tutaj przydaną).

Wiedeń, dnia 14. stycznia 1898.

C. k. Komisja główna miar i wag:

Tinter r. w.

25.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,

tyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzania należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności.

Dodatekowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 15. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 37, tyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia użycia wody i do rozporządzenia z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82, tyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia użycia elektryczności, rozporządza się co następuje:

1. Gdy świadectwa sprawdzania przyrządów do mierzenia użycia wody lub elektryczności zginą lub staną się niezdatnymi do użytku, można prosić o wystawienie duplikatów. W dotyczącej prośbie podać należy urzędową liczbę protokołu, nazwisko i miejsce zamieszkania praktykanta, tudzież numer fabryczny przyrządu.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli niema egzemplarza pierwopisu świadectwa sprawdzania, opłacić należy:

a) Jeżeli wygotowany być ma jeden egzemplarz 30 c.

b) Jeżeli wygotowane być mają dwa egzemplarze (dla dostarczyciela i dla konsumenta) 40 c.

2. Jeżeli istnieje jeden nieuszkodzony egzemplarz świadectwa sprawdzania i tenże zostaje przełożony z prośbą o wystawienie duplikatu jako drugiego egzemplarza świadectwa sprawdzania, opłacić należy za wystawienie duplikatu 10 c.

3. Do prośby dołączyć należy znaczek stęplowy 1 no-złotowy potrzebny do każdego poszczególnego duplikatu.

Opłatę za wygotowanie, przypadającą stosownie do punktu 1 a względnie 2, trzeba albo dołączyć do prośby albo jednocześnie z prośbą nadsyłać do c. k. Komisji głównej miar i wag.

Koerber r. w.